

அர்த்தங்கள் இப்படியெல்லாம் சூலபத்தில் சூலப, தயாரிக்கப்பட்டு அளிக்கப்படும் சித்தாந்த வாய்ப்பாடுகளில் சிக்கிவிடுவதில்லை. ஒவ்வொரு ஆளுமையையும் பொறுத்தது இது. எந்த ஆளுமை எப்படி எதிர்வினையாக்கும் என்பதும் எந்த அரசியல் சமீகவியல் வாய்ப்பாடுகளிலும் அடங்கிவிடுவதில்லை. ஒரு வாய்ப்பாடு உருவாக்கப்பட்டதும், அதை மீறும் ஒரு ஜீவன் உடன் தோன்றிவிடுகிறது.

எங்கெங்கோ அலையாடப்பட்ட வாழ்க்கையில் உயிர்தரிப்புதே முழுமையும் முக்கியமானதுமாகிப் போய்விடும் நிரப்பந்தங்களில், அன்னியமண்ணில் இரவு பராவும் யந்திரங்களோடு யந்திரமாக இயங்கிவிட்டு, காலையில் தினசரி செய்தித்தாள்களை வீடாக வினியோகித்துவிட்டு வீடும் திரும்பினால் பசிக்கு உண்டுபடுக்கையில் விழச் சொல்லுமா, இல்லகவிதை எழுதச் சொல்லுமா? இந்நிலைகளில், கவிதை எழுதும் ஜீவனை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? அல்லல்பட்ட ஜீவன் வாழும் இந்த மனிதக் கட்டடம் தான்தன் மொழியைப் பற்றிக் கவலைபட்டுகிறது. உலகப் பரப்பு முழுதும் வீசி எறியப்பட்ட தமிழரோடு தமிழில் உறவு கொள்ள விழைகிறது. அதற்கு ஏற்புத்தாகத் தோன்றிய இணையத்தையே தன் வசப்படுத்துகிறது. ஆச்சரியம் தான். இதில் முதல் காலடி வகுப்புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் தான். தமிழுக்கு அதை வளைத்துக் கொண்டு வந்ததும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் தான். அவர்களுக்கு அந்தத் தேவை இருந்தது, செய்தார்கள் என்பது வேறு விஷயம்.

புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் புலம்பல் இலக்கியம் என்று ஒருவர் சொன்னதாகப் படித்தேன். இதனைவிட சின்னத்தனம் வேறு இருக்க முடியாது. சின்னத்தனமோ அல்லது தமிழுக்குப் பழக்கமாகிப் போன வார்த்தை அலங்காரமோகமோ, எது காரணம் என்பது தடுவது இது கொண்டுள்ள சின்னத்தனத்தையே மறைப்பது தான்.

உலகப் பரப்பு முழுதையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் கதைக் களமாக கியது புலம் பெயர்ந்தோரின் காரியம் தான். அ.முத்துலிங்கம், பொ.கருணாகரமபிரத்தி, ப. சிங்காரம், ஜயெந்தி சங்கர், என, இப்படி ஒரு நீண்ட அணிவகுப்பே முன் நிற்கிறது. இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தையே வளப்படுத்தியவர்கள் இவர்கள். பல வண்ணங்களும் வளமும் பரப்பும் சேர்த்தவர்கள் இவர்கள்.

சமீபத்தில் வல்லமை என்னும் ஒரு இணைய இதழ் ஒரு வருட காலத்திற்கு சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றை நடத்தியது. அதில் எனக்குத் தெரிய வந்த சிறப்பான சிறுஷ்டித்திறன்கள் வளையாட்டில் வாழும் தமிழர்கள்தான். அமெரிக்காவிலிருந்து, மிச்சிகனா? பழமை பசே, பெல்ஜியத்தில் வாழும் மாதவன் இளங்கோ, ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் சூதாக்கர், இவர்களில் எனக்கு மிகப் பெரிய ஆச்சரியம் தந்தவர்கள் பழமை பசே, மாதவன் இளங்கோ பின் இப்போது நாம் அதிகம் பசேப் போகும் சூதாக்கர். இவர்கள் அனைவரும் தாம் வாழும் வாழ்க்கையை எழுதுபவர்கள். தாம் சந்திக்கும் மனிதர்களையே பற்றி எழுதுகிறார்கள். எல்லோரும் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இணைய இதழ்களிலிருந்தே, எழுத வந்தவர்கள். புதிய திறன்கள். புதிய உலகங்களையே, புதிய மனிதர்களையே, புதிய உறவுகளையே, புதிய வாழ்க்கைச் சிக்கல்களையே, புதிய தாரமீக இடற்பாடுகளைப் பற்றி எழுதுபவர்கள். பிறந்த மண்ணின், விட்டு விட்டு வந்த மண்ணின் நினையுள்ளும்

மனிதர் களும் இன்னம் மறக்கவில்லை தான் . எதையும் முழுதாக அழித்துத் துடைத்துவிட முடியுமா என்ன? சூதாக்கர் ஈழமண்ணிலிருந்து 1995-ல் வளையறையவர் . இப்போது வாழ்வது ஆஸ்திரேலியாவில் . தான் எழுதியவற்றிலிருந்து பன்னிரண்டு கதைகளை ஒரு தொகுப்புப் பிறக்காமல் வதைத்துள்ளார் .

விளக்கின் இரூள் என்று ஒரு கதை: மலெப்போர்னில் வாசம் கோடவை பெய்த தமிழ் நாட்டை ஒத்தது. வாழ்வது எங்கும் போல ரசாயன கழிவுகளும் மின்னணுக் கழிவுகளும் இட்டு நிரப்பிய மண்ணின் மலே . மதனே வாயு நிலத்தடியிலிருந்து மலேழுகிறது. சிலர் பயந்து வீடுகளைக் காலி செய்து வேறிடம் போகிறார்கள் . ரியல் எஸ்டேட் காரர்கள் இது தான் நல்ல வாய்ப்பு என எண்ணி வீடுகளை மலிவு விலையில் வாங்கத் தொடங்குகிறார்கள் . பிலிப்பைன்ஸ் ப்ரொபஸர் லோரென்ஸோ ஆஸ்வாஸப் பட்டத்துகிறார் . இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இது சரியாகிவிடும் என்கிறார் . சிலர் தரைய சாலிகள் . பாராளுமன்றத்தில் சர்ச்சை கிளம்புகிறது. எதற்கும் ப்ரொபஸர் லோரென்ஸோவைக் கேட்கலாம் என்று போனால் , இதுகாறும் தரையம் சொன்னவரே காலி செய்துவிட்டுப் போய்விட்டது தெரிகிறது.

இன்னொரு கதையில் இலங்கையிலிருந்து ஒரு சிறு பண்ணை ரசிகை பள்ளி மாணவி அவள் அவளிடமிருந்து கடிதங்கள் வருகின்றன மனவியின் கிண்டலுக்கோ எரிச்சலுக்கும் ஆளானவர் விடும்முறையில் இலங்கைக்குப் போக, அந்தப் பண்ணை சாதனாவைப் பார்க்கப் போக, சிங்களவர்களும் ஆர்மிக் காரர்களும் நிறைந்த அந்த பழம் கிராமம் சனென்று சாதனா வீட்டைத் தட்டி அடத்த வீட்டுக் காரர் நடந்த கதையைச் சொல்கிறார் : வளையறே பள்ளிக் குப்பு போகும் போதும் வரும் போதும் இடையில் ஆர்மிக் காரர்களின் ஹிம்ஸை (மார்பதைத் தடவி இதனைக் குண்டை ஒளிச்சு வச்சிருக்கியா?...) பொறுக்க முடியாது நிஜமாகவே குண்டை மார்புக்குள் ஒளித்து ஆர்மிக் காம்புகுள் போய் வெடித்துச் சதெத்துவிட்டாள் என்று அந்தப் பண்ணை இறந்த செய்தியைச் சொல்கிறார் அவர் .

சொந்த மண்ணிலிருந்து உயிருக்கு பயந்து ஆஸ்திரேலியா போயாச்சு. ஆனால் அங்கு ஏதாவது வேலை செய்தால் தானே பிழைக்கலாம் . வேலை அனுபவஸ்தர்கள்க்குத் தான் கிடக்ககும் . ஆர்க்கிடக்டாக உயர்கல்வியும் பயிற்சியும் இருந்தாலும் , ஆஸ்திரேலியா அனுபவம் வேண்டாமே? அங்கு வேலை செய்தால் தானே கிடக்ககும் எந்த வேலையாயினும் சரி, செய்தால் தானே அனுபவம் வரும்? வேலை தேடினால் , அனுபவம் என்ன என்று களே விவரும் . இரக்கம் கொண்டவர் சிபாரிசில் வேலைக்குச் சனெறால் அது கணக்குப் பிரிவில் ஏதோ வேலை. இடையில் ஆசனவாயில் நாயே . ஏதேதோ மருந்து தேடி, கட்சியில் அது மிக மோசமான நிலைக்குப் போகிறது. மருத்துவ செலவு இலவசம் தான் ஆஸ்திரேலியாவில் . இரண்டு மூன்று தடவை ஆபரேஷன் செய்தும் சரியாகவில்லை. யார் யாரோ தன் உடலை வதைத்து அனுபவம் தேடிச் சரேப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த தடவை சீனியர் டாக்டர் ஃபரகரிடம் தான் ஆபரேஷன் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று தீர்மானித்து ஃபரகருக்காகக் காத் திருந்து அவரைக் கேட்டால் அவர் என்ன சொல்கிறார்? . "இது வரை ஆபரேஷன் செய்த சாகிபி என உதவியாளர் . அவரும் ஆபரேஷன் செய்தால் தானே அனுபவம் பெற்று எனக்குப் பின் என இடத்தலைப் பெறுவார்? என வயது 65. நான் இல்லையென்றால் அவர் தானே செய்யவேண்டும்?" இடையில் வேலைக்கு மனுச் செய்த இடத்திலிருந்து புதில் வருகிறது. "உங்களையிட அதிக வருஷங்கள் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருப்பதால் உங்களையே வேலைக்கு

எடுத்துக்கொள்ள முடியாமலுக்கு வருந்துகிறோம்?"

வலுனியாவில் இருந்த காலம். கலாழும்புவில் தமெட்ட கலாட அங்கிள், சரியான முசுடும். அரகாங்கத்தில் உயர் அதிகாரியாக இருந்தவர் எப்படி இப்படி ஒரு முசுடாக இருக்கமுடியும்? ஒரு முறையால்லாவுக்கு அம்மலை வந்தது என்று அவனிருந்த இடத்தையெட்டால் போடும் கழுவி, அவன் உபயோகப்படுத்திய பொருட்களையெக் கட்டவீட்டில் வகையெப் பிடிக் கவில்லை மாமாவுக்கு. அவர் மனலையி அவருடன் வாழப் பிடிக் காதும் வலெய்யே, அவ்வப்போதும் தன் மகலையை மாத் திரம் பார்த்துப் போகிறான். இப்போதும் அந்த அங்கிள் கனடாவில். சாகக் கிடக்கிறார் முதியோர் இல்லத்தில். பாலாவும் கலையைச் சலெவியும் கனடா போனபோதும் பழசுலையெ லலாம் மறந்துவிட்டும் சாகக் கிடக்கும் மனலையையெப் பாரக் கவணெட்டும் என்று சலெவியே, தன் கணவன் பாலாவையெ வறப்பறந்துகிறான். பாரக் கவந்திருக்கும் பாலாவையெ யாரென்று தலரியாதும் என்று அலடசியம் சலெய்கிறார் சாகக் கிடக்கும் தமெட்டகலாட அங்கிள். அங்கிள் இறந்துவிடும் கிறார். உறவிலனர் யாரும் கும் பாலா, தான் அங்கிலையெப் பார்த்தும் வறந்துவிட்ட சலெய்தியசைச் சலெல்லவில்லை. யாராயிருந்தாலும் மனலையெக் கத்தலரியாதும் மனுவன் என்று அவனையெப் பறறிய நினையெப் பும் அவர்களும் கும். பார்த்துவிட்டும் வந்ததையெச் சலெல்லவற கனென் என்று கலையைச் சலெவியே கலெய்க்கிறான். யார் அவரையெப் பாரக் கப்போனார கள்? என்று தன் வறந்துப்பலையெ உமலழ்க்கிறான் பாலா.

இப்போதும் இருப்பதும் நியபிலணெட்ட ஆக் கலணெட்டும் நகரில். மனலையி சாந்தினி கர்ப்பமாக இருக்கிறான். மருத்துவ மனலையில் பிறக்கப் போவதும் என்ன கழந்தலையெ என்று சலெல்லமும்பிடில்லையெ என்கிறார்கள். உசிலம் பட்டி எனென், ஆசிய நாடும் கலிலியேயே என்கும் பணெக் கழந்தலையெக் கும் நலெயும் கதியலையெ உலகம் அறிந்த எச்சலிரக் கலையெ உணர்வு. தன் வீட்டும் சலெல்லும் பாதலையில எதிரில் இருக்கும் எண்பதும் வயதும் கிழவியே கிறலெய். போலந்து நாட்டவள். சாந்தினிக்கு உதவியாகவும் ஆதரவாகவும் இருக்கிறான். தனிக் கட்டலையெ. பறுவன் இறந்து 30- வருடங்கள் ஆகிவிட்டலையெ. நான்கும் பிலளகலையும் தனலையெ தனலையெ. அவ்வப்போதும் வந்து போவார்கள். நியபிலணெட்டில் 18 வயதானால் பிலளகலையெப் பறறலெயெயெ இருக்க விடும்வதில்லை. அரகும் உதவியே சலெய்க்கிறது. தானே கார ஓட்டிக் கலெணெட்டும் லலலலெயெக் கும் உதவியாக, தன் காரியத்தலையெ தானே பார்த்துக் கலெள வாள கிறலெய். நியபிலணெட்டின் ஆதிகுடிகலெள மலெளரிகலெயெக் கும் தன் நாட்டில் வந்து நிறந்தலையெ லலவளெ லலையரகலெக் கணடால் பிடப்பதில்லை. ஒருவரலையெ ஒருவர் மதலையெ நடக் கவணெட்டும் என்று சலெல்லகிறான் ஒரு மலெளரி. கழந்தலையெ சாக் கலெட்டும் சாப்பிட்டும் மலெய் உறலையெத் துக் கிளறிந்தால், அந்த சலெயெ சிறுவனகலெக் கப்பிட்டும் அதலையெ எடுத்துக் கும்பலையெத் தலெட்டில் போடக் கட்டலையெ வலெய்யிலிருப்பவரிடமிருந்து வரும். சாந்தினிக்கு பணெக் கழந்தலையெ பிறக்கிறது. கிறலெய் வரவில்லையே ஏன் என்று கலெய் விளழ அவள் வீட்டும் கும் போய் பார்த்தால், மனலையெ நடமாட்டம் ஏதும் அங்கும் இல்லலையெ. ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்தும் அவள் சலெனமறற்கு கிடப்பதும் கணடும் போலீஸும் கும் தகவல் தலெயெயெத் தலையெ லலவளெ காலபிடில் ஒரு கும்ளிர உடும்பும். அதனும்புடன் ஒரு சீட்டும். "for the new born baby" என்று எழும்பியிருந்ததும் அதில்.

ஓர் பற்றம் அன்னியரோடு ஓட்டுறவு. இன்னொரு பற்றம் அன்னியரைக் கண்டால் வறும்பு. இரண்டு கழந்தைகளும் மனவையுமாக யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் தவேன் மாடபையில் இறந்து போகிறார். யாருக்கும் செய்தி சொல்ல முடியாது. ஆர்மியின் ஆக்கிரமிப்பில் இருக்கும் இடம். வளியில் ஒரு வள்ளதை துணியை ஆகாயத்தில் வீசிக்கொண்டு போய் செய்தி சொல்லிவரவா என்ற பக்கத்து வீட்டு கிழவர் மார்க்கண்டின் களேவிக் கு, "ஏன் சூடப்பட்ட சாகிறதற்கு கா?" என்று இறந்தவரின் மனைவி வாசுகியிடமிருந்து பதில் வருகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலேயே இன்னொரு இடத்தில் இருக்கும் தங்கை வீட்டில் சத்தவீட்டு சடங்குகள் நடக்கின்றன. ஓப்பாரி நன்றாக வகைகத் தெரிந்த பக்கியம் வந்து சரேகிறாள். இன்னொரு தங்கை கண்டாவில். யாழ்ப்பாணத்தில் வாசுகி வீட்டில் சத்தவீட்டு சடங்குகள் விடிகாலையில் தான் நடக்கின்றன. ஒரு தங்கையின் கணவர் இறந்த செய்தியை அதே நகரத்தில் இருக்கும் இன்னொரு தங்கைக்கு உடன் செய்தி சொல்ல முடியாது ஆர்மியின் பிடிப்பில் அடங்கி வாழும் தமிழ் இனத்தின் அவலத்தை கரல் எழுப்பாமல், உணர்ச்சிக்கொந்தளிப்புகள் இல்லாது சொல்லிவிடுகிறது கதை.

இந்த கதை மட்டுமல்ல. சூதாக்கரின் எழுத்தே எந்த அவலத்தையும், வாழ்க்கையின் எந்த ஏற்ற இறக்கத்தையும், ஆரவாரமோ, இரசை சலவோ இல்லாது, கிட்ட இருந்தும் எட்டப் பார வையுடன், சொல்ல முடிந்து விடுகிறது. ஒரு பத்திரிகையாளரைப் போல, ஆனால் தானும் ஒரு மனிதனாக, அவலத்தையும் சந்தோஷங்களையும் புரிந்து கொள்ளும் மனிதனாக. கண்ணுக்குத் தெரியும் ஒரு பக்கம் மாதிரிமல்ல, இன்னொரு பக்கமும் இதற்கு உண்டு என்ற தெரிவுடன். மௌரிகள் வாழும் இடத்தில் தான், கிறீஸும் வாழ்கிறாள். இந்தியாவில் இலங்கையில் இருக்கும் எஸ்டேட் ஏஜெண்டுகளும் நியூஸிலெண்ட் எஸ்டேட் ஏஜெண்டுகளும் ஏதும் வித்தியாசமில்லை. இராசாயனக் கழிவு மட்டப்பட்ட மண்ணில் எழுந்த வீட்டை விற்பவர்களும் அவர்கள் தான். மதெனே காஸ் செய்தி பரப்பி மலிவாக வீட்டை வாங்க வழி செய்பவர்களும் அவர்கள் தான். கமிஸ்ட்ரி ப்ரொஃபஸர்கள் கும் இதில் இடமுண்டு. எங்கு சினைறால் என்ன? உலகம் எல்லா வண்ணங்களையும் கொண்டது.

தன்பன்னிரண்டு கதைகளைத் தொகுத்திருக்கிறார் சூதாக்கர். அவர் எழுதியுள்ளதும் இன்னம் உண்டு. நம்மிடமும் ஹெமிங்வே மாதிரி ஒதுங்கி நின்று மனித வாழ்க்கையின் மனிதர்களின் பலவண்ண சித்தரிப்பதை தரும் ஒருவர் இருக்கிறார். இனிவரும் சூதாக்கர் எழுத்தற்களையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவருக்கென ஒரு ஆளுமை இருக்கிறது.

22.1.2014

vswaminathan.venkat@gmail.com